

ČLUNK(N)OVINY

Říjen 2025 / 8. číslo

zdarma

ÚVODEM

Léto je za námi a většina z nás se vrátila z dovolených ať už strávených doma, nebo v zahraničí s krásnými zážitky a odpočatou myslí. Letní prázdniny se však letos s počasím tolik nevyvedly. Deštivé dny a chladnější teploty nepřály letním radovánkám. Přesto letošní sezona nebyla ochuzena o události a zábavu. V našich obcích se konala řada vydařených kulturních akcí, nechyběly tradiční nohejbalové turnaje, hasičské závody

ani společenská setkání. V tomto vydání vám přinášíme souhrn letního dění, abyste si mohli připomenout zmíněné momenty. Letní posezení máme za sebou a před námi už jsou chladnější podzimní dny, které můžeme vyplnit houbařením, turistikou, jízdou na kole nebo rybařením. Přejeme všem krásné barevné podzimní dny plné dobré nálady.

(ivi, elf)

SLOVO STAROSTY

V posledních dvou měsících rezonuje v naší obci téma prodejna ve Člunku. Protože se vyskytla spousta informací, chci vše uvést na pravou míru.

Ve čtvrtek 26. června jsem se telefonicky od zástupce Jednoty J. Hradec dozvěděl, že k 31. červenci dala dosavadní pracovnice v prodejně výpověď a že jsou tři varianty: Zaprvé se prodejna úplně uzavře, zadruhé obec prodejnu nabídne někomu k nájmu

a zatřetí obec ji bude provozovat sama ve své režii s podporou COOP Havlíčkův Brod, který vlastnický Jednotu převzal.

Začali jsem v zastupitelstvu ihned jednat, abychom se dozvěděli více informací. Nicméně schůzka se zástupci COOP proběhla až 8. července. Od počátku byl v zastupitelstvu jasný postoj – provoz prodejny udržet. Ale ne, aby ji obec sama provozovala. Oslovili jsme několik soukromých subjektů, ale nikdo po zjištění

Pokračování na straně 2 ...

velikosti obce (počtu obyvatel) neměl zájem. Následovala jednání s COOP, kde jsme zjišťovali vše, co by nás čekalo a jak případná spolupráce funguje. Navštívili jsme dvě prodejny, které na takovéto bázi fungují. Poté jsme se na zasedání zastupitelstva rozhodli prodejnu provozovat v režii obce ve spolupráci s COOP. Vybrali jsme zaměstnankyni, která bude mít prodejnu na starost.

Probíhají dílčí úpravy tak, aby prodejna vyhovovala požadavkům. Kvůli snížení tepelné náročnosti budovy dochází k zateplení, výměně výloh a dveří a dojde i k výměně 40 let starých prodejních regálů za nové. Předpoklad je, aby prodejna nejpozději od poloviny října opět fungovala. Jak bude prosperovat už záleží jak na obci, která se o ni bude starat, tak i jestli a jak v ní budou lidé nakupovat.

Během těch uplynulých dvou měsíců se ke mně dostalo několik řečí o tom, že takto by obec postupovat neměla, že to je nesmysl a že na jednání zastupitelstva si k tomu řeknou své. Osobně si myslím, že prodejna na vesnici, a zvláště na menší jako je u nás, vždy sloužila a měla by sloužit nejen k nakupování, ale i k jakémusi setkávání a popovídání zejména starších občanů. Takže čas určitě ukáže, jaké bylo naše rozhodnutí.

Všem spoluobčanům přeji příjemné podzimní dny.

P.S. Pokud by chtěl někdo vidět, jak vypadalo prostředí, kam chodil nakupovat, rád nějaké foto ukáži.

Jan Beránek, starosta obce

■ Odpady

Situace okolo odpadů v našich obcích je dalším silným tématem. Nejen mě, ale jistě spouště z vás vadí, jak vypadá stav na sběrných místech na separovaný odpad. Když jsme před časem nechali postavit v každé obci přístřešek na kontejnery, chtěli jsme hlavně zkulturnit prostředí okolo nich. Nyní mám pocit, že je to spíše naopak.

Přestože jsme ke každému přístřešku dali upozornění (i opakovaně, protože docházelo ke strhávání), odpad se často hromadí vedle na zemi. Nejedná se pouze o separovaný odpad. Slyšel jsem i názory přidat více nádob. Ale to není řešení k tomu, aby se začalo lépe třídít.

Na kontejnerech je napsáno, co a jak se má do nich umísťovat – sešlapat PET lahve, nedávat znečištěný a jinak špinavý papír (obaly od stavebních materiálů), rozložit kartonové krabice, ale i tak je to marné. Na krabicích je ještě pikantní to, že je na nich jméno s adresou, a tudíž vím, od koho pocházejí. Pokud se těchto občanů zeptám, proč tak činí, diví se, že od nich to nemůže pocházet, případně s tím poslali někoho druhého.

Navíc zvýšení počtu nádob by přineslo další náklady za pronájem a manipulaci s nádobami, a to by se muselo promítnout do ceny za odpad. Tudy cesta nevede. Je třeba hledat způsoby, jak naučit občany lépe třídít a snižovat náklady na ukládání odpadů.

Několik čísel: rok od roku se zvyšuje cena svozových společností za odvoz a skládku odpadu. Od roku 2013 vzrostla tato cena o 60 procent. Ale cena poplatku pro občana se zvýšila o 20 procent. Z toho logicky vyplývá, že naše obec doplácí na nakládání s odpady stále vyšší částky. Konkrétně za rok 2024 to bylo 762 656 korun, zatímco vybráno na poplatcích bylo jen 352 451 korun. Tedy rozdíl 410 205 korun, cca 116 procent. Oproti roku 2023 je to nárůst 115 783 korun.

Proč tomu tak je: podle republikového ustanovení je na každý rok vypsáno, kolik by měl každý občan maximálně vyprodukovat tříděného odpadu za rok v přepočtu na 1 kg. Toto číslo se každý rok snižuje a pro rok 2025 je to 160 kg. Na toto číslo (průměr na 1 obyvatele) jsme se dostali už na konci srpna. V čem je zádrhel: za každou uloženou tunu odpadu, tedy počet obyvatel

krát 160 kg – obec platí 500 korun. Pokud se tato výše překročí, už je to 1 500 korun za tunu. U nás roste průměr vyprodukovaného odpadu, a tím i jeho celková výše za obec. Za rok 2024 to bylo na občana průměrně 243 kg. Číslo se rok od roku zvyšuje. Do roku 2029 se počítá se snižováním o 10 kg za rok, tedy na 120 kg za občana. Od roku 2013 se částka za odpad pro občany zvýšila o 100 korun a při poslední úpravě cen o 50 korun.

V roce 2023 probíhaly četné diskuse, zda je to nezbytné a zda částka není vysoká. To nemluvím o občanech, kteří přestože je splatnost poplatku do 31. března, nemají zaplacen a při urgování slyšíte různá vysvětlení: zapomněl jsem, nemám zatím peníze, myslel jsem, že se platí později atd. Je trapné toto poslouchat, ale taková je realita.

Tudíž, jak píše, je třeba zajistit efektivnější způsob třídění odpadů. Protože peníze, které jsou takto obcí zbytečně vynakládány, se dají využít na smysluplnější věci. Najde se jistě spousta oponentů, kteří se mnou nebudou souhlasit a možná i budou chtít znát ty smysluplnější věci. Ale tím, že někteří z nich dění v obci budou pozorovat pouze za okny a ploty svých příbytků, případně někde po straně s někým jiným sdílet svoje zaručeně dobré myšlenky a nevyužijí možnost navštěvovat a prezentovat se na zasedání zastupitelstva, zůstanou schováni ve své ulitě.

Jan Beránek, starosta obce

UDÁLO SE...

Od nápadu k výtvoru: keramika oslovila děti i dospělé

V Lomech se uskutečnila keramická dílna pro děti i dospělé, kterou vedla zkušená keramička. Tvořilo se s nadšením, vznikaly originální výtvoru a na konci srpna proběhl slavnostní výpal v jednorázové peci.

Lomy / V sobotu 21. června odpoledne se v obci u místního hřiště konala netradiční akce, a to keramická dílna pro děti i dospělé. Její iniciátorkou byla Alexandra Lošťáková, chalupářka původem z Ústí nad Labem, která se keramice věnuje dlouhá léta. Po dohodě s dalšími ženami z obce se rozhodla nabídnout své zkušenosti ostatním. „Akce se velmi vydařila, prožili jsme příjemné odpoledne,“ hodnotí žena, která zde v Lomech pobývá více času než na severu.

Dílna začala ve 14 hodin a trvala přibližně do 17 hodin. Zúčastnilo se jí zhruba 30 lidí, z toho asi polovina dětí. Každý si mohl vyrobit, co ho napadlo. Vznikala pítka pro ptáky, vykrajované hvězdičky, srdíčka. Někdo zkoušel vyrobit hrneček, jiný košíček. Děti se často zaměřovaly na zvířátka, tvořily želvy, žabky a jedna dívka si například obtiskla do hlíny svou ruku.

Na začátku pořadatelka všem vysvětlila základy práce s keramickou hmotou, kterou sama zajistila stejně jako nářadí ke tvoření, a následně ji připodobnila k těstu, aby si děti i dospělí snáze osvojili správný způsob zpracování. Poté už každý tvořil samostatně, dětem občas pomáhali rodiče. Atmosféra byla uvolněná a tvořivá.

S organizací dílny pomohly také lomské ženy – Jiřina Křehlíková, Marie Mitasová a Hana Látová.

Hotové výrobky se vypalovaly poslední srpnový víkend. Jednalo se o celodenní událost – od rána do noci. Zvláštností byla jednorázová pec, která se musela nejprve připravit. Vytvořili ji na hřišti. Nejprve postavili dno, šamotové cihly s mezerami, na ně pak dali kari síť.

„Na to se pak vytvořila pyramida z výrobků prosypaných klacky, listím, hoblíčkami a trochou dřevěného uhlí. Celé se to obestavělo kůly podobně jako na tepee a na to se navinulo králičí pletivo, na které jsme přidali několik vrstev papíru opatlaného v hliněné kaši (šlikr),“ popsala Lošťáková.

Potom se mohla pec začít zapalovat. Po dohoření a vychladnutí asi tak za 12 hodin se mohli účastníci podívat, jak všechno dopadlo. Pro všechny to byla nejen praktická, ale i dobrodružná zkušenost.

(elf, ivi)

Foto: Alexandra Lošťáková

Lomy ožily dětským dnem s pestrým programem

V Lomech se konal tradiční dětský den, který přilákal přibližně padesát malých návštěvníků. O program se postarala desítka místních dobrovolníků, která pro děti připravila soutěže a odměny.

Lomy / Sobota 19. července patřila v Lomech dětem, pro které zde byl před místní hasičárnou nachystán dětský den. Sešlo se přibližně 50 dětí. Akci připravuje zhruba deset organizátorů z řad lomských rodičů. „Vše společně vymyslíme a poté realizujeme a to díky sponzorským darům,“ uvedl jeden z rodičů Miroslav Pech.

Na místě konání bylo osm stanovišť například střílení z luku, střílení dětskou pistolí na balónek, házení a koulení míčků na cíl, dva skákové hrady, bazénky a již tradiční pěna, v níž děti dováděly. Pořadatelé pro děti připravili nejen zábavu, ale zároveň zajistili i občerstvení jako pivo, limo, párek v rohlíku a klobásy. „Protože se počasí vydařilo, mohli lidé sedět i déle při reproduované hudbě. Když děti obešly všechna stanoviště a získaly potřebná razítka, byly odměněny limonádou, nanukem a párkem v rohlíku,“ pokračuje Pech.

Jitka Vytrhlíková se zúčastnila akce spolu se svým dvouletým vnukem a organizaci i stanoviště pochválila. „Byla tady spousta disciplín. Děti to velmi bavilo. Největší úspěch měla jako každý rok pěna a nafukovací bazénky s vodou, na to děti čekaly,“ sdělila. Dále vyzdvihla stříkaní z hasičské hadice na terč, ale i prohlídku vojenské techniky, s níž přijeli vojáci z Jindřichova Hradce, a hasičského auta SDH Kunžak.

„Na závěr bych chtěl poděkovat všem, kteří se na akci podíleli, protože není vždy snadné se na všem dohodnout,“ uzavřel Pech.

(elf, ivi)

Foto: Barbora Srpová

Klub třetí armády Plzeň uctil památku letců

Člunek / V sobotu 19. července dorazil na hřbitov do Člunku již tradičně Klub třetí armády Plzeň, aby uctil památku letců padlých ve 2. světové válce. Kromě pietního aktu si mohli přítomní prohlédnout i historické válečné stroje.

„Jezdíme pravidelně do Strmilova, Člunku a Hospříze. Je to pro nás zážitek i vzpomínková jízda,“ uvedl organizátor Jiří Prokop. Letos přijelo do Člunku přibližně 30 účastníků v devíti historických vozích. Členové klubu pocházejí převážně z Plzně, ale také z jižních Čech či Prahy. Každý rok se složení účastníků trochu obměňuje a podle možností se jich účastní obvykle 30 až 45.

K tradici návštěv v této oblasti má Jiří Prokop i osobní vztah. „Léta jsme tady měli chalupu, trávili jsme zde hodně času,“ dodává. Pietní akce se tak stala nejen připomenutím válečné historie, ale i setkáním lidí, které spojuje úcta k minulosti.

(elf, ivi)

Foto: Petr Sobotka

■ Lomy se bavily při srpnových zábavách pořádaných místním pohostinstvím

Srpnové večery v Hospůdce U Lenky přinesly hudbu, tanec a skvělou náladu. Jednou hosty roztančila kapela Benefit a podruhé se předvedla country kapela Koření Dačice. Návštěvníci si užili dobré jídlo, pití a přátelské posezení až do pozdních nočních hodin.

Lomy / Léto v Hospůdce U Lenky se neslo ve znamení hudby, tance a přátelského setkávání. Během srpna se tu uskutečnily hned dvě zábavy. První byla v sobotu 2. srpna a druhá ve středu 13. srpna.

Na té první, i přes deštivé počasí, zahrála kapela Benefit. Déšť však účastníky neodradil. Zázemí jim poskytly stany. Dorazilo asi 60 lidí, kteří se skvěle bavili, tančili a užívali si připraveného občerstvení. „K občerstvení bylo maso, tlačěnka, sekaná, zákusky a dostatek pití. Do hospody si našli cestu i hosté z okolních vesnic, například z Hospříze,“ uvedla Jitka Vytrhlíková. Ačkoliv byla účast o něco menší než vloni, atmosféra byla výborná a posezení se protáhlo až do ranních hodin.

Druhá zábava se uskutečnila o necelé dva týdny později a tentokrát za krásného letního počasí. Do Hospůdky U Lenky

zavítala country kapela Koření Dačice, která zde vystoupila poprvé. „Šestičlenný soubor ve stylovém oblečení s klobouky, v němž nechyběla ani muzikantka hrající na cajon, nadchl přítomné posluchače. Na akci přišlo asi 55 lidí, včetně fanoušků kapely, a nechyběli ani mladší návštěvníci. Tančilo se a zpívalo až do noci,“ řekla Marie Mitasová. Podobně se vyjádřila a akci pochvalovala i Hana Látová. „Příjemná atmosféra, známé skladby a pěkné počasí přispělo k výborné zábavě.“ Na třetí zábavě s názvem Posezení s hudbou zahrála opět dačická kapela, a to 19. září.

Všechny zábavy byly vydařené a potvrdily, že i v menší vesnici se dá prožít skvělá letní atmosféra.

(elf, ivi)

Foto: Hana Látová

■ Nohejbal v Lomech přilákal rekordní počet týmů i diváků, bramborák se vydražil za 7 tisíc

Na hřištích v Lomech se odehrál už 31. ročník tradičního nohejbalového turnaje. Kromě sportovních soubojů si hráči i diváci užili bohaté občerstvení, domácí zákusky i přátelskou atmosféru, na kterou místní pořadatelé kladou velký důraz.

Pokračování na straně 6 ...

Lomy / Letos se konal 31. ročník nohejbalového turnaje v Lomech. Ve druhé polovině prázdnin, tedy v sobotu 16. srpna, se tam sjelo celkem 25 týmů, aby se mezi sebou utkaly. „Tolik týmů se zúčastnilo po dlouhé době, myslím, že po 15 až 20 letech jsme zaznamenali takovou účast,“ míní jeden z organizátorů Martin Lát.

Pořadatelé se neustále snaží zvelebit prostředí a vylepšit nabídku občerstvení nejen pro hráče, ale i pro ostatní návštěvníky. „Letošní novinkou a zároveň hitem je hamburger. Oblíbený je i gyros a bramborák, které se chytily a lidi sem lákají,“ pokračoval Lát. O tom svědčí i to, že gyros na letošní turnaj připravovali ze 40 kilogramů masa, směs na bramborák vážila 35 kilogramů, dále se upeklo 10 kilogramů krkovice a stejná váha bůčku. Navíc je postaráno i o sladké. „Místní děvčata a ženy pečou domácí zákusky, které prodáváme za symbolických deset korun,“ pokračoval Lát.

Podle pořadatele je zázemí na nohejbal na dobrém místě, jsou tam dvě hřiště, a navíc již i fungující voda, s níž měli lomští dlouho problémy, o což se finančně postaralo vedení obce. „Nové zázemí jako položení dlažby, pobití palubkami stánku s občerstvením si děláme svépomocí. Sami si také platíme například nové grily,“ informoval Lát.

Na tradiční nohejbalové klání se vždy těší i hráč Michal Chramosta. „Bereme to tady jako hezký den. Chválíme si nejen hru, ale i dobré jídlo a pití,“ řekl.

Turnaj byl zahájen v 8 hodin ráno starostou obce Janem Beránkem a finále se hrálo po 20. hodině. Na prvním místě se umístil tým Žirovnice, stříbrný pohár patřil mužstvu Game over a 3. místo obsadili loňští vítězové Cévkaři. Nejužitečnějším hráčem se stal Martin Klobouk z týmu Game over. Jako nejstarší hráč byl oceněn dvaasedmdesátiletý Jaroslav Knobloch a speciální cenu za nejtěžšího hráče obdržel Jindřich Sedlák, který dostal osobní váhu.

Jak už je zvykem po skončení turnaje došlo k dražbě posledního bramboráku neboli prkénka, které se vydražilo za rovných 7 tisíc korun. „Rád bych jménem nás pořádajících hasičů všem moc poděkoval za krásný den i večer, a to jak soutěžním týmům, tak i těm, kteří se podíleli na přípravě této akce a dokonale se postarali nejen o soutěžní týmy, ale i o všechny účastníky akce, která se opravdu moc povedla. Ještě jednou velké díky všem,“ uzavřel Martin Lát.

(elf, ivi)

Foto: Martin Lát

Člunek hostil nohejbalové klání – vítězství zůstalo doma

Ve Člunku se odehrál tradiční nohejbalový turnaj trojic. Devět týmů předvedlo napínavé souboje plné zvrátů a kvalitní hry, které vyvrcholily dramatickým finále mezi domácím celkem a překvapením turnaje – týmem Plzeňka.

Člunek / Tento rok se v sobotu 23. srpna uskutečnil již 5. ročník Memoriálu Jaromíra Tippla aneb nohejbalový turnaj trojic, který pořádal Jaroslav Filsak ve spolupráci s SDH Člunek. Turnaje se zúčastnilo celkem 9 týmů rozdělených na dvě skupiny. I když se jednalo o srpnovou akci, počasí tomu příliš neodpovídalo. Bylo chladno, ale naštěstí nepršelo. „Přihlášená mužstva byla velmi vyrovnaná, hra měla kvalitu a diváci se měli na co dívat. Nikdo se nezranil a nikdo se nehádal,“ uvedl organizátor akce Jaroslav Filsak.

Jeden z domácích týmů hráčů Jaroslav Schmied vyzdvihl kvalitní povrch nového hřiště ve Člunku. „Již jsem hrál na více površích, ale tento patří mezi nejlepší.“

Podle hráče Lukáše Lišky z jindřichohradeckého týmu Plzeňka se v obou dvou skupinách sehrála řada krásných a napínavých zápasů. „Turnaj gradoval ve vyřazovací fázi, kde překvapení turnaje tým Plzeňka v improvizované sestavě zaskočil největší favority. Ve finále se střetl v napínavém zápase s domácími. Zápas rozhodl až třetí set a domácí po zásluze turnaj vyhráli,“ uvedl Liška, podle

Pokračování na straně 7...

něhož si pochvalu zaslouží organizátoři za hladký průběh turnaje a za skvělé občerstvení.

Soutěžící, ale i hosté se mohli občerstvit. Byly pro ně připraveny nápoje, ale i chutné pokrmy jako například pečený bůček, krkovice a klobásy. „Jsme rádi, že tu letos měli po pár letech i oblíbenou višňovici,“ shodli se hráči.

Na prvním místě se umístil tým Člunek, druhé místo patřilo již zmíněné Plzeňce a třetí místo obsadilo mužstvo Chlum u Třeboně. „Pro první tři týmy byly připraveny poháry a nově i dřevěné medaile. Každá soutěžní trojice si odnesla bohatě naplněnou tašku s cenami,“ dodal Filsak. Druhému soutěžnímu člunckému týmu s názvem Moukyni patřilo sedmé místo

(elf, ivi)

Foto: Lucie Filsaková

Na člunckém hřbitově vzdali hold hrdinům druhé světové války

Opět se uskutečnil pietní akt k uctění památky letců USAAF, kteří zahynuli při letecké bitvě nad Jindřichohradeckem před 81 lety. Na hřbitově byly u pamětní desky položeny kytice a zazněly vzpomínkové projevy připomínající hrdinství padlých letců.

Člunek / V sobotu 23. srpna se jako každoročně sešli místní občané spolu se 44. lehkým motorizovaným praporem z Jindřichova Hradce na člunckém hřbitově, aby uctili památku 81. výročí letecké bitvy nad Jindřichohradeckem. Po 12. hodině zde došlo k položení kytic u pamětní desky letců USAAF.

„Na hřbitov dorazilo přibližně deset místních lidí. Podle mě se jednalo o nejslabší účast. Možná to bylo tím, že akce kolidovala s nohejbalovým turnajem,“ sdělil zastupitel obce Miroslav Pospíchal a popsal časovou osu programu, kdy do Člunku přijíždějí členové zmíněného praporu ze Strmilova a od nás pak vždy pokračují do Číměře, kde pietní akt zakončují.

Po příchodu lidí na hřbitov proběhlo položení věnců, dále následoval proslov Vladislava Buriana z Muzea Jindřichohradecka. „Jsem rád, že se jedná o uctění památky letců, kteří se zasloužili o osvobození naší republiky,“ dodal Pospíchal, který tuto akci navštěvuje pravidelně.

Povídání Vladislava Buriana doplnil i jeho kolega, který hovořil o letcích a o tom, jakým letadlem letěli a kdy spadli.

(elf, ivi)

Foto: Miroslav Pospíchal

■ Oslavy i sport v Lomech: výročí hasičů a vítězství pro Hospříz

V Lomech se v sobotu slavilo hned dvojnásobně. Místní dobrovolní hasiči si připomněli 80 let od založení svého sboru a zároveň hostili druhý ročník soutěže v požárním útoku. O napínavé sportovní klání, hasičské ukázky i slavnostní ocenění dlouholetých členů nebyla nouze.

Lomy / V sobotu 13. září se v Lomech nejen slavilo 80. výročí od založení SDH Lomy, ale uskutečnila se tam i hasičská soutěž v požárním útoku v rámci ligy AHL. Jednalo se již o druhý ročník. Pravidelně se akce zúčastňují družstva z Hospříze, Člunku a Lomů. Právě družstvo z Hospříze letos obhajovalo své loňské vítězství.

„Do závodů se zapojilo celkem šest týmů – dvě z Hospříze, tři z Lomů a jedno ze Člunku. První místo letošního ročníku patřilo týmu s názvem Hospříz 2, na druhém místě se umístil tým Hospříz 1, třetí místo obsadilo družstvo Lomy junioři. Po nich následovala družstva Lomy senioři, Člunek a Lomy ženy,“ sdělil starosta SDH Lomy Martin Lát, který dále uvedl, že celkové prvenství v AHL lize obhájilo mužstvo z Hospříze.

Kromě samotných závodů mohli návštěvníci a soutěžící vidět i ukázkou vyproštění vozidla po dopravní nehodě, kterou předvedli

příslušníci HZS Jihočeského kraje. Do Lomů přijely také členky Červeného kříže, aby zajistily fingované ošetření osob z havarovaného vozidla.

„Celá akce proběhla v nádherném duchu našeho již tradičního setkávání a za SDH Lomy bychom moc rádi poděkovali všem, kteří k tomuto krásnému dnu přispěli. Těšíme se zase v příštím roce na pokračování naší ligy,“ dodal Lát.

U příležitosti těchto oslav došlo také k ocenění příslušníků SDH Lomy za dlouholetou činnost ve sboru, kdy jim byly předány plakety a čestná uznání.

Samozřejmě nechybělo ani občerstvení. Zájem byl jak o utopence, tak sekanou v housce, párek v rohlíku, nakládaný hermelín a klobásy.

(elf)

Foto: Martin Lát

ROZHOVOR S...

■ Marta Jandová: Rocková rebelka i milující máma

Česká rocková zpěvačka Marta Jandová navštívila v červnu během Dnů města Jindřichův Hradec. Tato zpěvačka, herečka a moderátorka, kterou znají generace fanoušků hlavně jako cha-

rismatickou frontmanku kapely Die Happy i z mnoha televizních pořadů, byla velmi příjemná. Dcera legendárního Petra Jandy z Olympicu má na kontě nejen nespočet hudebních úspěchů,

Pokračování na straně 9 ...

ale také knihu s názvem Marta – Best of. Pro děti napsala Můj každodenník. V otevřeném rozhovoru prozrazuje víc o své hudbě, rodině i o tom, jak prožila léto.

Jak jste prožila letošní léto? Kde všude jste byla a co jste tam zažila?

Užila jsem si ho moc. Už druhým rokem si totiž беру přes prázdniny volno z rádia, abych měla čas jak na dceru, tak i na sebe. Takže kromě pár víkendů, kdy jsem měla nějaký koncert, jsem byla buď na chatě na vesnici, nebo na cestách. Dvakrát jsme jeli na hory na túry, protože nás letní hory moc baví, a na konci prázdnin jsem vzala dceru na necelý týden do Egypta, kde jsme si dělaly potápěčský kurz.

Léto je dobou hudebních festivalů. Kolik koncertů jste během léta měla?

No, nebylo to zase tak moc. Hrála jsem nejen s mojí českou kapelou, ale i s Die Happy – mojí německou kapelou, se kterou vystupuji už přes 30 let. Také jsem občas hostovala u nás na vesnici u hospody, kde čtyřikrát za léto vystupuje táta a jeho sousedi se skupinou „Sousedanka“. Je to takový relax u rybníka a má to nádhernou atmosféru.

Máte nějaké poslání, které byste skrze hudbu chtěla předat dál?

Nevím, jestli je to poslání. Ráda lidem dávám dobrou energii a naději. Zpívám o životě, o lásce i o smutku, ale i ten je třeba, abychom si zpracovali těžší zážitky. A vždy mě těší, když lidé po koncertu odcházejí s dobrou náladou.

Máte před koncertem nějaký rituál?

Mám. Naučila jsem to i moje kluky z kapely. Poděkuju do nebe za to, „že můžu“. Protože to neberu jako samozřejmost. Je to takové hezké přistání na zemi, než vejdemo na jeviště.

Co pro vás znamená rock? A jak se podle vás za poslední roky změnil?

Rock je pro mě prostě ryzí hudba. Je v něm jak náboj, tak i něha. To rozpětí je podle mne větší než třeba u popu. Jsem našťvaná, zařvu si. Miluju, tak zpívám sladce. (smích) A změnil se, což je dobře. I když jsem možná zaseklá v rocku z 90. let.

Jaká je vaše nejsilnější vzpomínka spojená s kapelou Die Happy?

Tak nejdřív, když jsem si uvědomila, že na tom pódiu chci opravdu být. Že mě to tam dělá šťastnou. Že strašně ráda zpívám. Pak, když jsme podepsali velkou nahrávací smlouvu a začaly se nám plnit sny. Je to tedy jedna velká a nekonečná vzpomínka.

Máte raději koncerty v Německu, nebo doma v Česku? V čem se publikum liší?

Já nerada porovnávám. Hudební fanoušci jsou víceméně stejní, a ještě k tomu jsme si s Němci hodně podobní. Rozdíl bude v tom, že v Německu jsem slavná jako zpěvačka mojí kapely a lidé, kteří přijdou na koncert, umí všechny písničky a texty. V Čechách spousta lidí pořád neví, že mám český repertoár a přijdou se podívat spíš ze zvědavosti, což je škoda. Znají mě hlavně z televize z role porotkyně, přitom jsem hlavně zpěvačka. Doufám, že se to změní.

Jaké to bylo vyrůstat v rodině rockové legendy Petra Jandy? Cítila jste tlak?

V hudbě jsem tlak necítila, protože v Německu Olympic nikdo nezná. A tak nebylo s kým srovnávat. Byla a jsem prostě Marta z kapely Die Happy. Nic víc, nic míň. To je super. Jen co jsem se ale vrátila po 16 letech zpět do Čech a začala být známější, se to sypalo. Táta mi ušlapal kariéru a umím „hovno“. I na to je třeba si zvyknout, i když se to asi nedá. Lidé umí být prostě zlí.

Vedete svou dceru k hudbě, nebo ji necháváte svobodně si vybrat cestu?

Určitě. Ona krásně zpívá, ale zatím neví o roli zpěvačky nebo hudebnice zájem. Chce být doktorka nebo vědkyně. Ale je v pubertě a sama vím, jak se mé sny v průběhu dospívání měnily. Možná bych byla i radši, kdyby si šla jinou cestou. Má citlivou duši jako já.

Debatujete s tatínkem Petrem Jandou o hudbě, nebo si každý jedete „to svoje“?

Debatujeme, ale každý si to děláme po svém. Tátu to absolutně naplňuje. Já to mám teď trochu jinak. Mojí prioritou je rodina. Možná kvůli tomu, že mi brzo umřela máma. Chci to teď moji dceři vše vynahradiť. Role mámy mě asi zrovna baví víc.

Co vás drží nad vodou v náročných obdobích?

Moje rodina. Můj muž, naše dcera, bezpečí našeho domova. Ale i táta a širší rodina. Držíme pospolu, a to každému z nás dodává sílu, když ji potřebujeme. Nejvíce se tedy svěřuji manželovi. On je takový můj psycholog. A když si s něčím neporadíme, jdu se „vykecat“ kamarádkám.

Co vás naposledy dojalo nebo rozesmálo?

Já se dojímám i směju často. Nejlepší smích je, když se nás směje víc. Teď jsem si zrovna vzpomněla, jak jsme s manželem na něco koukali. Byli jsme zrovna v Benátkách, leželi na posteli v apartmánu a při jedné scéně z filmu jsme dostali záchvat smíchu. Nešlo přestat. Koukali jsme na to pořád dokola a lapali po dechu. Hned přiběhla dcera a moje dvě sestry, které tam byly s námi. Na ně už to tolik nefungovalo, ale my se smáli ještě asi půl hodiny.

Dojalo mě například to, jak jsem si loni zlomila chodidlo a moje kamarádky všeho nechaly, aby mi pomohly. To nemusely. Jsem velká a mám mobil a zařídím si skoro vše sama. Ale to, že jsem se mohla oddat jen své bolesti a nechat zařizování na někom jiném, mě dojalo.

Sledujete, co se děje ve světě? Máte potřebu se vyjadřovat k aktuálním tématům?

Sleduju, jsem z toho smutná, ale nevím, co dělat. Politická situace ve světě, války a zavírání očí před ekologií. Bezmezná důvěra k nezdělaným a opovrhovaným těmi vzdělanými. Tím myslím například samozvané lékaře na sociálních sítích, oproti názorům lékařů a vědců. Nerozumím tomu, ale asi to bude nějaký náš lidský koloběh. Asi se potřebujeme pořád hádat a bojovat mezi sebou. Snad se to brzo vše urovná.

(elf, ivi)

OLGA CHYTKOVÁ

Nedávno jsem dočetla knihu **Tělo sčítá rány** od Bessela van der Kolka. Přiznávám, není to žádné snadné čtení. Nemyslím tím jen rozsahem – má 429 stránek, ale hlavně obsahem. Je to vlastně spíš učebnice pro psychology. Byla učebnicí i pro mě, a to v tom smyslu, že jsem začala vidět lidi kolem sebe jinýma očima. Sama jsem byla vychovávána stylem „život se s tebou mazlit nebude“, ale to, co jsem se dozvěděla, mi ještě dnes nedává spát. Kniha je plná statistických údajů a ty mi nedopřávají klidu. Když se mimo jiné dozvíte, že jedno procento dětí do jednoho roku je odkázáno na léky ovlivňující jeho psychiku, protože s ním není zacházeno tak, jak by mělo, musí to snad v každém alespoň trochu vnímavém jedinci vyvolat spoustu otázek. Nechci zde popisovat útrapy, kterými si procházejí mnozí dospělí i děti, ale hledám odpověď na svou otázku: Je svět opravdu tak zlý, že nedokáže zlu zabránit?

V bibli se setkáváme s příběhem o potopě. Pokud byste se k němu někdy dostali možná vás stejně jako mě zaujme jedna věta: „*Myšlení lidí bylo jen zlé.*“ Ale co to znamená? A dá se s tím vůbec něco dělat? Tenkrát to bůh vyřešil po svém, ale co my v tomto světě pochybných jistot? Máme v ruce nějakou zbraň na vyřešení celosvětových problémů s násilím, korupcí, podvody, krádežemi a všemi dalšími nešvary? A jsou vůbec tak strašné, jak nám dnes a denně předkládají různá média? Jak se to vezme. Jsou i nejsou. Protože mám možnost se setkávat s dětmi z dětských domovů a slyšet jejich příběhy, říkám si, že se mi to všechno jenom zdá. Vnímám a jsem vděčná za to, že jsem vyrostla v harmonické rodině obklopená milujícími rodiči. Ano, pokud dokážeme ubližovat těm nejzranitelnějším, nezasloužíme si slítování. Na druhou stranu se však setkávám i s informacemi, které se jeví doslova drastickými, ale pravda je daleko prozaičtější.

Musím uznat, že není snadné se v tomto světě přeplněném

rozporuplnými událostmi dost dobře zorientovat. Ale je důležité zachovat si zdravý rozum. A umět pozměnit své zaběhnuté vnímání světa. Jakou změnu přinesla kniha v mém životě? Jsem daleko opatrnější v posuzování druhých lidí. Pokaždé se sama sebe ptám – *Co když tento člověk má za sebou nehezké dětství, traumatický zážitek, bojuje s nějakou nemocí, nikdy ho otec za nic nepochválil atd.* Naučila mě být více vnímavou k potřebám druhých, a hlavně těch nejzranitelnějších – dětí a starých lidí. Naučila mě ale něco jiného. Přestože se i u nás volá po zákazu tělesných trestů u dětí, věřím, že žádný milující rodič nechce svému dítěti ublížit a že dobře vypořádané pozadí nějaké to vytyčení hranic lehce zvládne. Teď mám na mysli děti. Co se však zvládá daleko hůř, je psychické týrání, ke kterému nás všechna ta rozhodnutí od kulatého stolu vedou. Někdy ty hranice přece vytyčit musíme! A tak se uchylujeme k vydírání, vyhrožování, přezírání a k dalším rafinovaným trestům, které ubližují daleko víc než nějaké to plácnutí přes zadek. Dospělí si s tímto trestáním často nedovedou poradit, natož pak děti.

Tak toto je malé zamyšlení nad knihou reálného života. A nenechme se mýlit i okolo nás chodí lidé, kteří v sobě ukrývají velká zranění. Možná nám připadají divní nebo neurvalí, zahořklí či jinak nepříteliví. Bolest, ať ta fyzická nebo psychická dokáže učinit život často nesnesitelným. Zkusme těmto lidem darovat třeba milý úsměv nebo nabídnout pomocnou ruku tím, že jim občas věnujeme svůj čas. Když toto dokážeme, není to s naším světem ještě tak zlé.

Olga Chytková

OKÉNKO DO ŽIVOTA OBCÍ

Dobrodružství v České Kanadě: Kešky už na vás čekají aneb Sedmero (ne)jen pro statečné

Na konci srpna bylo v malebném okolí Člunku, tedy v srdci České Kanady, rozmístěno celkem sedm kešek. Od té doby se mohou všichni milovníci dobrodružství a přírody vydat na geocachingovou trasu a objevovat zajímavá místa v našem regionu.

„Podobnou aktivitu s keškami jsme si vyzkoušeli s dětmi ve škole, a právě to mě inspirovalo k tomu připravit pro místní obyvatele zajímavé dobrodružství s plněním úkolů. Doufám, že si každý přijde na své a že se spojí turistika s objevováním něčeho nového na zajímavých místech,“ uvedla organizátorka celé akce Lucie Filsaková, která doporučuje všem hledačům, aby si s sebou nezapomněli vzít tužku a papír.

Souřadnice jednotlivých kešek jsou k dispozici v tomto obecním zpravodaji, na Facebooku obce Člunek, Lomy, Kunějov – oficiální a také na obecní vývěsce. Každá skrýš obsahuje krabičku s úkoly, které jsou připravené jak pro děti, tak pro dospělé. Součástí kešky je také drobný předmět, který by měl každý účastník vyměnit za jiný, aby hra mohla pokračovat. Po vyřešení úkolů je důležité krabičku pečlivě uzavřít a vrátit na stejné místo. Pokud byste zjistili, že krabička či úkol v ní chybí, prosím kontaktujte OÚ Člunek.

Trasa je časově náročnější, a tak si ji mohou návštěvníci užít různými způsoby. Někteří mohou plnit kešky postupně při kratších

procházkách, jiní se mohou vydat na celodenní dobrodružství, třeba na kole, a objevit všech sedm kešek během jednoho dne. Správná řešení úkolů jsou zveřejněna na webových stránkách obce Člunek. Celou akci organizuje Lucie Filsaková ve spolupráci s OÚ Člunek.

Tak co, vyrazíte letos na podzim hledat poklady a poznávat krásy České Kanady?

souřadnice:

1. 49.0820633N, 15.1709068E
2. 49.1115374N, 15.1265323E
3. 49.1169866N, 15.1163327E
4. 49.0798431N, 15.1052946E
5. SEM VÁS DOVEDE 4. SOUŘADNICE
6. 49.1086545N, 15.1355764E
7. 49.0778008N, 15.1818047E

(ivi)

Foto: Lucie Filsaková

PRAKTICKÉ INFORMACE

Akce Člunek, Lomy, Kunějov (říjen až prosinec 2025)

- 18. října** – Podzimní charitativní trhy ve Člunku
11. listopadu - hostina v Hospůdce U Lenky v Lomech
29. listopadu - rozsvěcení vánočního stromu s vystoupením dětí v kapli (Lomy)

Sběrný dvůr ve Člunku

Každý sudý týden v sobotu od 9 do 11 hodin do 31. října 2025 bude otevřen sběrný dvůr ve Člunku. Nelze uložit: suť, pneumatiky, dřevo, nebezpečný odpad (lepenka, eternit...). V další dny pak podle domluvy.

Obecní knihovna

Obecní knihovna bude otevřena 21. října, 4. a 18. listopadu, 2. a 16. prosince 2025.

Obec žije i na Facebooku

Aktuální dění z našich obcí lze nově sledovat na facebookové stránce pod názvem Obec Člunek, Lomy, Kunějov oficiální.

A JE TO OPĚT TADY

4. ročník podzimních charitativních trhů

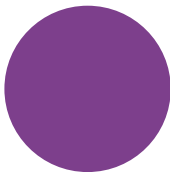
**sobota 18. října 2025, před obecním úřadem ve Člunku
společné zahájení ve 14 hodin
akce se koná za každého počasí**

PŘIJĚTE SI UŽÍT PŘÍJEMNOU PODZIMNÍ ATMOSFÉRU, NAKOUPIT KNIHY, UPOMÍNKOVÉ PŘEDMĚTY, KOŘENÍ, PIVO, BRAMBORY, PARFÉMY, POUKAZY, OBLEČENÍ A MNOHO DALŠÍHO.

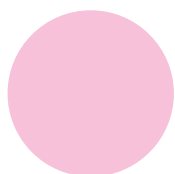
MŮŽETE SI DÁT NĚCO DOBRÉHO K JÍDLU I PITÍ A HLAVNĚ - UDĚLAT DOBROU VĚC.

VEŠKERÝ VÝTĚŽEK Z AKCE POPUTUJE DĚTEM, KTERÉ JSME VYBRALI VE SPOLUPRÁCI S OSPODEM JINDŘICHŮV HRADEC.

TĚŠÍME SE NA VÁS.

PŘEJEME

**KRÁSNÝ
PODZIM**

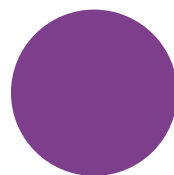

Foto: Lucie Filsaková